

BİR DAMLA SUYUN DENİZE BİLE FAYDASI VARDIR

Olgunluk başka bir insanın dünyasında yaşayabilmek demektir. Topal postacı da hakikati getirebilir.

Yukardaki başlık yazılarının aydın düşünce sahibinin fikrinden akseden duygular altında (Yunus'u) tarif etmek istiyoruz.

İnsanda, maddi yönünden başka (Sezmek, inanmak, sevmek, korkmak, düşünmek) gibi yönleri de vardır. İnsanı bu bütünlüğü ile tetkik etmek gerekir... Bunları bir tarafa bırakarak herşeyi akıl yönünden mütalaa etmek akıl adına her şeyi bir nevi inkârdır. Mantık ve akıl insanın büyük bir yönüdür. İnanmak, insanın diğer bir yönüdür. Akıl kadar insanoğlu inanmağa muhtaç ve hatta mecburdur. Bu böyle iken, inanma hissini akla kalbetmek, inanma mevzuunu aklın hakimiyeti altına almağa çalışmak insana kastetmektir.

Düşünmek kadar inanmak, sevmek kadar korkmak insanın yaratılışına uygundur. Bu cihaz insanda mevcuttur. Akıl, mantık kaideleri içinde yürürlüktedir. Mantık, düşünceler arasındaki düzeni tayin eden bir bilgi koludur. İman, inanma bu hududun ötesindedir. Akıl ile iman arasında bir denge kuran insan Yunus'u anlayabilir. Onun için Yunus: "Ete kemiğe büründüm, Yunus diye göründüm" der. İmana insan akıl yardımı ile varır ve vardığı âlemi tarif akıl ile olamaz. İmanın tarif ettiği âlemden, akıl hududuna "ete kemiğe bürünerek" geldim. Onun için, :Yunus'u akla dökemediğimiz gaipler âleminin güzelliklerine yumuşak ve samimi bir uslupla mırıldanan büyük bir insan diye tarif edebiliriz.

Akıl hududlarında Yunus,hem ozandır,hem de düşünürdür. Bunların hepsini kapsayan "ete kemiğe bürünerek" görünür şeklindeki Yunus'un, görünmeyen tarafı ile de bir Veli olarak kabulü gerekir.

Her şey, kâinata güzel yaratılmıştır. Çirkin ve fena diye bir şey yoktur. Güzeli görememek duygusunun doğurduğu yanlış hislerdir. Rüyalarda gayp kelimesi ile tarif ettiğimiz âlem olaylarını yorumlarken tabir denilen bir konuyu geçersiz. Dikkat edilirse rüyalarda renk, ses, vardır. Fakat koku yoktur. Onun için manevi âlem büyüklerinin söylediği gibi koku madde âlemine aittir.

Denizdeki balıkları görürüz. Bunlar suda nasıl yaşıyorlar? deriz. Acaba balıklar; insanlar suyun dışında nasıl yaşıyorlar dese, nasıl cevap verebiliriz? Yunus bizce bir Velîdir.

Aklı, inciltmeden, imanın güzelliklerini insana okşayarak, samimiyetle üfleyen insandır Yunus.

Büyük insanları anlatmak çok güçtür.Büyük insan kimdir?Nasıldır.Olgunluk:Başka bir insanın Dünya'sında yaşayabilmek demektir.Akıl ve mantık insanın büyük bir yönüdür.İnanmak insanın diğer bir yönüdür.Akıl kadar insan oğlu, inanmağa muhtaç ve hatta mecburdur.Düşünmek kadar inanmak.sevmek kadar korkmak.İnsanın yaratılışına uygundur.Bu cihaz insanda mevcuttur. İnanmayı aklın hakimiyeti altına almağa çalışmak insana kastetmektir.İman, İnanma bu hududun ötesindedir.İman'a insan akıl yardımı ile varır Ve vardığı âlemi tarif akıl ile olmaz. İman'ın tarif ettiği âlemden akıl hududuna (Ete kemiğe bürünerek) geldim diyen, Yunus;

Akıl hududunda:Ozandır.Düşünürdür.Yunus hakkında araştırmalar.Tetkikler.Kitaplar.Törenler.Programlar.(Geceler). Gündüzler değil...Şiirlerini yanlış tefsirler.Garip ifadelerle Yunus tam deforme olmuş...Kendisine filozof diyenler var."Âlim salaklar"...Ozan olmuş Heykeli yapılmış.Nasrettin Hoca gibi O'da başka türlü tersine güya bir(Âlim, ozan, şair)kadrosuna kayıt edilmiş..Biri Nasrettin Hoca'yı tersine eşeğe bindirmiş,heykelini,resmini yapmış...Araştırmalar devam ediyor.Yunus'un neyini araştırıyorlar.Kendileride bilmiyorlar.

Asri âlimlere söylüyorum: Nasrettin Hoca'yı ters bindiği

eşekten indirmeyeceğim. Kimseyi ikna etmek niyetinde değilim... Hoca'nın altından eşiği çekip alacağım gibi, Yunus'u da bu âlimlerin elinden deforme olmuş, maddi ve manevi üzüntüden kurtarmak için bir iki lâf edeceğim...O kadar...Gözlerini Dünya'ya maddi ve manevi kültürel,an'ane ve geleneklerimizin yıkılan enkazı arasında açıp birşey bildiklerini mırıldayan (Mırıldanan) değil. Haykıran âlim yeni tabir ile bilgin diye geçinenlere Yunus'un küçük bir portresini çizeceğim.Ressam değilim amma.Lâf ve sözlerle de resim yapılır ki hakiki resim de budur. Bu resmin kağıdı, boyası, fırçası ve kâlemi Yunus'un kendi malzemesidir. O'nun söylediklerini bir araya toplayarak yapılmış resim... Bir portre...Heykel değil...

Yunus: Hacı Bektaşî Veli zamanında çocuk...

Celalettini Rumi,çok genç...Konya'da...Hacı Bektaşî Veli'den sonra(Taptuk Emre)Zamanında,Yunus Olgun ve Celâlettini Rumi çok olgun ve yaşlı ve aynı asırda... Celâlettini Rumi ile Yunus konuşmamışlar,buluşmamışlar.Bakma uydurma lâflara.Sebep büyük.

Celalettini Rumi söyler; (Hangi makama çıksam, O yörük çocuğunu görüyorum) diyor. Manevi hasletin verdiği bir hüner...

Hangi makam, ne makamı bu...

Görüşmemeleri Yunus tarafından...Rumi tarafından değil... Neymiş bu... Celalettin yedi yaşlarında babası Sutanı Ulema ile Muhittini Arabi'yi ziyarete gidiyorlar... Şam'da... Hac dönüşü...

Bir nehir bir deryayı peşine takmış gidiyor...Sözü...Gurur var bu rada...Bu,uzun anlatılacak bir mevzu...Cami söylemiş ya...Sonra da (Peygamber değil amma kitabı var).Niyst Peygamber Veli dâret kitap... Gururunu gizleyerek alay ediyor, halbuki burada kimse farkında değil... Muhittini Arabi (vahiy) Yolunun yolcusu...

İbni Ruşt (Akıl) Yolunun yolcusu... Filozof, aynı devirde yaşamışlar. İspanya'da. Endülüs'te... Arabi, İbni Ruşt ile görüşmek arzusunda idi. Fakat rüyasında Filozofla arasında bir perde girdiğini görüp ve bu arzusundan vazgeçti... Arabi Endülüs'de Tuleytil'e'ye bağlı küçük bir köyde doğmuş. İbni Ruşt İsbiliye'de... İbni Ruşt Arabi'den yaşıca büyük...

Yunus; Allah, Resul yolcusu...Boynu kopacak derecede bükük.

Celalettini Rumi; Kendi kendinin yolcusu... Onun için Yunus görüşmedi. Diğeri de her makamdan Yunus'u görüyor o kadar...

Yunus Cebrailem diyor: Burada Cebrail, bir alet vasıtasıdır. Yani biz hep iç içeyiz. Birbirimizin dışında değiliz.

Sessiz sözsüz, kelimesiz sırrı lâfları, düşünceleri sese çevirmek bunları âlet vasıta ile duyurmak yani Ruh'un kudret ve güçlerini ceset mekânında kendisinin ait olduğu Lâ Mekân'a bağlanması (Allaha) ses ile oluyor. Onun için Cebrail'em diyor Yunus...

Yunus'un cesedi portresi:

Orta boylu. Şişman değil. Kemikli, Yüz cildi soluk. Elmacık kemikleri hafif çıkık. Gözleri derinde siyah. Köseye yakın tüysüz, Sakal yok... Göğsü açık. Ayakları büyük... Dişleri seyrek. Dudakları kalın düzgün. Sesi ince düzgün ahenkli... Teker teker konuşur, yüksek sesle değil...

"İnnallahe yuhibbil rakikıl savt" Allah yavaş konuşanları sever. Buyurmuş Resulü Ekrem...

(Lâterfeu Ezvatekûm Fevkassavten nebiyyi) (Nebi'den fazla sesinizi yükseltmeyin.) Ayeti Kerimesine tam uygun bir tekellüm ve edep...Ben kulumla görür,kulumla iştirim. Hadisi Kutsi'sine tazim-i ilâhi edebi içinde Yunus...Bütün Veliler böyle konuşur derler.

Yunus'un okuma yazması yok... Ümmi...

Kitap yazmamış. Söylemiş içten...

Sözleri gönül ve dillerde toplanmış...

Kendinden sonra toplamışlar. Kim toplamış bilinmiyor. Gönül matbaasında herhalde basılmış...

Hatta halkın topladığı ve basılanlar (hareke) lenmiştir. Yanlış okunmaması için. Dikkat buraya, hem de çok dikkat... Niye harekelenmiş. Hacı Bektaşî Veli ve, Taptuk Emre kanalından gelmiş... Yukarıdan Yunus'a bilinmeyen ilham üfürülmüş...

Bundan ötürü (Emre) ismini almış...

(Ete kemiğe büründüm Yunus diye göründüm)...Yunus ismini kim koymuş? Kimse bilmiyor...

Babası kim? Anası kim? İsimleri nedir? Bilmiyorlar.

Sonra da Yunus'u tetkike araştırmaya kalkıyorlar. Bu

gafiller...

Anası göndermiş O'nu Hacı Bektaş Veli dergâhına buğday almak için...

Ahlat vermiş, üfürük almamış, buğday almış...

Sonradan üfürmüşler Yunus'a Taptuk ocağından...

Bunları Yunus hep sözlerinde gizlemiştir.

Yunus evlenmemiştir. Maddi aslını saklamış. Manevi tarafını gizlemeden gizlemiştir...Herkes bilmesin diye...

Neyi... niçin Söylemem... Gözsüze fısıldadım: "Kime fısıldadı". Sağır sözüm anladı: "Sağır kim".

Dilsiz çağırıp söyler... "Dilsiz kim".

Dilimdeki sözümü: "Dilindeki söz ne".

"Yunus'un sözünden sen bir mana anlar isen Konya'daki minareyi görürsün bir çuvaldız". (Burada Konya'daki minare ne? Kimdir). Celâlettini Rumi'yi kastediyor.

Balık kavağa çıkmış. Zift turşusu yemeye.

Balık deryadan çıkmış odundan başka işe yaramayan kavağa çıkıyor. Burada Celâlettini Rumi'nin uğraşını anlatıyor.Zift turşusu ne demektir. Söylemem. Orası çözüm noktasıdır.

Leylek koduk doğurmuş. Bak a şunun sözüne.

Leylek yumurta yapar doğurmaz.

Çıktım erik dalına.

Anda yedim üzümü.

Burada erik ve üzüm ne ifade ediyor. Ne mana verirsen ver ki veremezsin. Biz de söyleyemeyiz. Yunus'a ve gizlediği şeye biz de hürmet ederiz.

Bir sinek bir kartalı salladı vurdu yere.

Yalan değil gerçektir.

Bende gördüm tozunu.

Necmettini Kübra'yı telmih ediyor.

Yunus bir söz söylemiş.

Hiç bir söze benzemez.
Münafıklar elinden örttü mana yüzünü.
Seni de bir gün sigaraya çeken bir molla Kasım gelir...
(Kasım) Resulü Ekrem'in halk arasındaki (Ebel Kâsım)
Kasım'ın babası... Çok sır verme! Eba Hureyre'yi hatırlatıyor.
(Söylersem, beni kâfir oldu diye başıma vurursunuz)...

Hacı Bektaşî Veli sakal bırakmamıştır.
Yavuz Selim Sakal bırakmamıştır.Son halife Vahdettin sakal bırakmamıştır.
Resulü Ekrem (Vahiy) tamamlandıktan sonra çenede biraz sakal bırakmıştır. Daha binlerce var.
Hazreti Ali, Fatıma'nın vefatından sonra sakal bırakmıştır.
Resulü Ekrem vefatlarından bir sene evvel sakal bırakmışlardır.
Sebebi yar çok mühim...

Yunus ilâhi donmuş bir sistir. O'nu anlamak: O billûrdan geçen renkleri görmek gerek. Aksini iddia edebilir misiniz. Billur belki donmuş bir sistir.Biz de sis gibi konuştuk ya.Bu da doğrudur.
Bir kör ile güreştim. Elsiz ayağım aldı. Onu da basamadım.
Tuttu benim kolumu.
Yunus maddi ve ruhi âlemin hudut ve sırlarına nasıl ulaştığını burada anlatıyor. Bunu anlamak bu gün Yunus ile uğraşanların işi değildir. Anlayamazlar...

Yed'i beyza = Beyaz el.
İlmi ercul = Ayak ilmi.
Bunu bilmek gerek...
El ve ayak her mahlûkun biri cesedin, diğeri ruhun haritası ve insanın kendi levhi mahfuzudur. Bunu anlamak lâzımdır.
Bir kör ile güreştim = Celalettin Rumi ile.
Elsiz ayağım aldı = Hürmet ettim.
Onu da basamadım = Hürmetimi bozamadım.

Tuttu benim kolumu = Anlamak istemeyenlerle güręştim, uğraştım, ayağımın altına manasız bilgi noksanlıkları sokarak kaydırmak istediler konuştu durdular...

Ayağımı basamadım= Neticede kolumu tuttular...

Yunus dışa haykırmış. İçe davet etmiş...

Ney'i görmez misin? Hep içeriden dışarı üfüleyerek ses çıkarır. İçe çekme yok...

Sizin aradığınız Yunus'u tanımıyorum... Bağışlayın... Adresini vereyim size, gidin kendiniz konuşun o da anlayabilirsiniz. Derviş caddesi, gönül palas oteli. Adresi budur. Git. Bul. Konuş...

Bazı insanlar vardır.Masal ile hakikat arasında yaşarlar. Mitoloji dedikleri yalan ile gizlenmiş büyük gerçeklerin hikâyeleridir.Görünmeyen bir perde bu gibi insanları toplumdan ayırır.

Bunları anlatmak güç. Anlamak daha güç...

Ancak resmini çeker, veya söylenenleri kopye ederiz. Büyük milletlerin tarihi Üç beş büyük insanların tarihidir.

Bunları tetkik bir takım kulak malzemesinden bir filtre yaparak bundan süzölmeleri icab eder.

Görünmeyen bu perdeyi aralayıp, büyük bir insanı seyredersek: Maden suyunda demirin erimiş olduğu gibi, burada insan tarifi mümkün olmayan beşeri bir zevk ve emniyet duyar. Hiç bir şeyde yanılmayan, basit görünen şeylerde her şeyi bulanlar bunlardır. Bu gibi insanlar unutulmazlar. Bazen unutulmayacak kadar çok yaşamazlar. Hatırlanmazlar değil. Kendilerini daima hatırlatırlar.

Allah'ın yarattığı insanların en kötüsünün bile Allah yanında söz sahibi olmasını temin edecek iyi bir tarafı vardır.

Evine Tanrı misafiri diye birini almış...

Ev sahibi yatmış. Adam siz uyuyorsunuz benim kim olduğumu biliyormusunuz. Gece siz uyurken sizi öldürmeyeceğimi ne biliyorsunuz demiş.

Ev sahibi; Bu konu yüce Allah'ı ilgilendirir diyerek odasına yatmağa gitmiş.

Etrafındakiler, evlatları, sevdikleri, O'nu sevenler sessiz ağlıyorlardı.

Yatağında doğruldu. Baktı onlara... Sûbhanallah. Artık yeter dedi. Ağlamayın... Siz bir tek bana ağlıyorsunuz... Yalnız (bir) Benden ayrılıyorsunuz. Ben ne yapayım... Hepinizden ayrılıyorum... Gözlerinden yaşlar geldi. Hakkınızı helâl edin... Ara sıra beni hatırlayın...

Hatırlamak: Unutulması mümkün olmayana (ne ise o) hakaret olur dediler...

Seni unutmak mümkün değil ki hatırlayalım ...Cevap vermedi bu söylediklerine... İçinden: Bu insanlar ne kadar gaflette yalanı bile beceremiyorlar.

Çıktım erik dalına anda yedim üzümü
Bostan ıssı kakıyıp der "Ne yersin kozumu"
Kerpiç koydum kazana poyraz ile kaynattım
Nedir deyû sorana bandım verdim özünü
İplik verdim çulhaya sarıp yumak etmemiş
Becid becid ısmarlar gelsin alsın bezini
Bir serçenin kanadın kırık kağnyaya yüklettim
Kırk çift dahi çekmedi şöyle kaldı yazılı
Bir sinek bir kartalı salladı urdu yere
Yalan değil gerçektir ben de gördüm tozunu
Bir kör ile güreştim elsiz ayağım aldı
Onuda basamadım tuttu benim kolumu
Kaf dağından bir taşı şöyle attılar bana
Öylece yola düştü eritti hep buzumu
Balık kavağa çıkmış zift turşusun yemeğe
Leylek koduk doğurmuş baka şunun sözünü
Gözsüze fısıldadım sağır sozum anladı
Dilsiz çağırıp söyler dilimdeki sözümü
Yunus bir söz söylemiş hiçbir söze benzemez
Münâfıklar elinden örttü mâ'nâ yüzünü.